

cunje. Naš kraj je fin, pa tudi trpin: človek dela ter trudi se od zore do mraka, kajti delati mora, ako hoče živeti. Premožnih hiš v našem kraju ni najti, pač pa kmetov, ki ob svojem imetku živijo. Goveje živine more naš kraj rediti le prav malo, ker nima obširnih travnikov in pašnikov. Navadno redé kmetje po 6, 8, redko kedaj 10 goved. Našega kraja glavna dohodka sta sedaj poljedelstvo in sadjerejstvo. O tem hočemo nekoliko govoriti. Vse hvale vredno je, da se je naš kraj, že par let sem poprijel sadjerejstva; to mu bode tudi donášalo obilno dobička. Veselje bode gledati v kratkem lepo rastoče sadno drevje, polno žiahtnega sadu. Koliko upljiva in veselja imajo do sadonosnega drevja tukajšnji posestniki, n. pr. J. Janžekovič in Ant. Vrzal, kojih sadunosnika, se morata zares prištevati v prve vrste našega kraja. Omeniti moram pa še tukaj tri posestnike, Fr. Ritanja, J. Petek in Al. Košti, katerih sadunosniki so se tako rekoč skoraj za polovico zboljšali. Z veseljem ogledujemo orjaška sadna drevesa, katerih sad in od njih dobiček slastno uživamo, ne da bi se hvaležni ne spominjali pradedov naših očetov, koji so iz ljubezni do nas kot svojih potomcev zasadili ta drevesa. Zato tedaj dragi, tukajšnji in sploh vsi slov. posestniki! sadite cepite pridno, saj trud ni toliko težak, a donášal vam bode vendar toliko koristi in za gotovo se nas bodo hvaležno spominjali naši potomci. Še eden krat vas opominjam, ljubi gospodarji, skrbite si za obilo sadnega drevja; kako lahko da se sadje, prav po ceni proda, to se je že več let, posebno pa lani pokazalo, ko so nam vsak dan, zaporedoma kupci trkali na vrata.

Iz Luč v zgornji Savinjski dolini. (Zlata poroka.) Obhajala sta jo 16. julija Jožef Brunet, po domače Mlinar, in njegova žena Mica iz okolice Podvolovlek. Že poprejšnjo nedeljo so č. g. župnik, to slovesnost naznanili s prižnice, ter ob enem povabili vse poštene može in žene s tem, naj pridejo na omenjeni dan, se zberejo v farovži, od koder bomo potem poštena zakonska spremili v cerkev k zlati poroki. In zares dan 16. julija bil je vesel, da častitljiv za celo faro; ob 9. uri je glas zvon naznanjal, da se bliža redka slovesnost zlate poroke; svati so hiteli od vseh strani domači in tudi ptuji, ter so se zbrali veseli okoli spoštovanih starčkov in njima v podaji rok svečo želijo. Ko je bila vsa družba zbrana, pa č. g. župnik spomnijo, da je čas podati se v cerkev; tedaj se vsi vredimo za spreved. Pred dvermi farovža dve šolski deklini nagovorite zlato poročena, ter jima v imenu vseh šolarjev srečo želite in v znamenje spoštovanja podaste vsakemu šopek cvetic. Podamo se v lepem sprevedu v zalo okinčano cerkev; kako

ginljivo je bilo to videti! Spredej je šla domača godba, za njo šolska mladina, ki je tudi obhajalo 40-letnico Njih veličanstva; potem mnogo ovenčanih družic, mož in žen, ter v sredini teh zlato poročena ženin in nevesta, na strani svojega dušnega pastirja. Ubrano petje zvonov, grom topov je spremljal to družbo proti cerkvi in ta prizor je vse pričujoče do solz ganil. Med sv. mešo so šolarji ubrano peli pod vodstvom g. učitelja; cerkev je bila napolnjena s svati in drugim ljudstvom, ker sme se reči, da je bila zastopana vsa fara. Po cerkvenem opravilu so č. g. župnik napili z blagoslovljenim vinom zlato poročenima ne želeč jima dosti let, ker ta jih že težijo, temveč še od Boga določena, naj bi bila srečna. — Podali smo se potem potrjeni od cerkvenih obredov iz cerkve, v poprejšnjem redu, v krmo Krefelna, kjer smo se do noči radovali, ter slednjič poslovili od spoštovanih družetov, z željo: Bog ohrani blagega Jožefa in Mico Brunet še mnoga leta!

Raznoterosti.

(Sadna sušilnica.) Kakor druge dežele, ima tudi Istra svoje č. kr. kmetijsko društvo. To je naredilo v Motovunu poskus z novo sadno sušilnico in poskus se mu je dobro obnesel. Stroškov je pri sušenju samo 60 kr. za kurilo, posuši se pa sadja 220 klg. v 15 urah. Ako je to resnica, ne bila bi taka sušilnica po norci.

(Huda ura.) V Korneuburški okolici bile so zadnje dni grozne nevihte. Oblaki so se večkrat vtrgali in valovi so drli po vaseh ter odnašali poslopja in ljudi. V Niederloisu se je 25 hiš podrlo, 10 škednjav pa je voda odnesla s snopjem vred. Ljudje so iskali zavetje na drevju in na strehah, le-te pa so se jim vdrle in je troje ljudi ubitih, veliko pa ranjenih. V Aspernu se je 8 ljudi potopilo, v Ladendorfu pa 20 hiš podrlo.

Tržna cena

preteklega tedna za 100 kilogramov.

Mesta	Pšenica	Rž	Ječmen	Oves	Tursica	Proso	Ajda
	fl. kr.	fl. kr.	fl. kr.	fl. kr.	fl. kr.	fl. kr.	fl. kr.
Maribor hktl.	6 — 4 20	3 90	2 90	5 40	5 10	4 40	
Ptuj	6 — 5 75	5 50	6 50	5 50	6 25	7 —	
Celje	8 — 6 62	6 10	6 30	7 —	6 35	6 85	
Gradec . . .	7 40	5 75	7 75	6 20	6 25	—	—
Ljubljana . .	7 87	6 50	6 18	6 —	6 93	—	—
Celovec . . .	7 47	5 92	5 54	7 28	6 70	—	—
Dunaj	7 75	6 25	6 87	5 65	6 93	—	—
Pešt	7 18	5 42	5 80	5 23	6 30	—	—

rabuke na Dunaji. Njegovi privrženci so vpili: „Hoch Schönerer“, redarji pa so jih za to zapirali. — Nemški konservativec Kaltenegger, dež. poslanec za kmečko volilno skupino Fürstenfeld, imel je v nedeljo dne 19. avgusta volilni shod v Stallhofnu ter je krepko povdarjal svojim volilcem, da se drži on in njegovi nemški tovariši tudi naprej edino konservativnih načel ter upa, da jim bode mogoče po njih poslej še več storiti za kmečko ljudstvo. Daj Bog! — Drž. poslanec za Velikovski okraj Lax, je odložil svoje poslanstvo in je sedaj celo mogoče, da bode njegov naslednik vrli župnik Gr. Einspieler. Tega se boje tudi vsi koroški nemškutarji in z njimi vsi, ki vleko jarem nemškega liberalizma. — Slavnost 40letnice vladanja previtlega cesarja v Brnci je bila jako lepa in tega ne morejo vtajiti celo zagrizeni koroški nemškutarji, da se slov. ljudstvo čedalje bolj otresa tujega jarma. — Fzm. Schönfeld, po veljnik 3. vojnega kora v Gradci, prišel je v Ljubljano, da si ogleda tamošnje vojaštvo in vojaške vaje pri Logatci. Od ondot pelje se v Celovec. — „Slov. podporno društvo“ v Gorici še ni dobilo dovoljenja za blagoslovljenje svoje zastave. To je zares čudno! — „Edinost“ slov. list v Trstu, je v 66. številki tako dopadla drž. pravdniku, da je vso pridržal za se, uredništvo pa je priredilo za svoje bralce drugo izdajo. — Volitev volilnih mož v Koperskem okraju, kjer je bilo voljenih 212 narodnih in 23 italijanskih volilnih mož, kaže, da nima italijanstvo v tistem okraju nič več moči. — Hrvaški ban, grof Khuen-Hedervary, je prišel na Dunaj ter se pogovarjal z drž. ministroma Kalnoky in Kalnay. — Ogerski minister za uk in bogočastje, Trefort, je na smrt zbolel. More biti se ga usmili smrt ter ga reši iz prepira, v katerem je bil s kardinalom Simorjem za voljo katol. učiteljskega. Minister v njem ni bil „na vrhu“.

Vunanje države. Sv. Oče so ustanovili nov red v spomin svoje zlate maše. Ta red bode ali iz srebra ali tudi iz zlata in srebra. — Italijanski predsednik ministerstva, Crispi, biva sedaj, ko to pišemo, menda že pri Bismarku v Friedrichsruhe. Kar bota ta moža med seboj stuhtala, ne bode nič kaj dobro. — Portugalski kralj in kraljica sta bila te dni v Ischlu pri našem svetlem cesarju. Z njima je bil tudi kraljevič in pravi se, da pomeni ta prihod neko veselo spremembo v ces. rodbini. — General Boulanger je zopet na vrhu, kajti voljen je v treh volilnih okrajih ob enem v drž. zbor. Kakor se vidi, ima mož vendar le pristašev, ki ne držijo rok križem. — Med uporne delalce se vrača polagoma mir ter jih dela v Parizu že večina v prejšnjih krajih. — V Angliji prihaja vlada do spoznanja, da imajo sicer veliko bojnih ladij a za vojsko, če pride kedaj do nje na morji, še vse premalo. Treba bode tedaj no-

vih ladij. — Mladi nemški cesar kaže posebno ljubezen do vojakov ter rad izreče, da stoji nje govo zaupanje najbolj na vojakihi. V Rusiji pa menimo, da ni veliko dosegel. — Rusija gleda z bistrim očesom na tujce, ki bivajo v Rusiji, posebno poljski. Njim pač menda ne zaupa veliko. — Srbska kraljica, Natalija, ne sme v Beligrad ter jo zastopa pri obravnavi pred konsistorijem le nje zastopnik. Kraljica pa ugovarja, češ, da je to zoper postave. — V vrsti turških vojakov je mnogo nemških častnikov, sedaj pa jih kliče Nemčija nazaj in radovedni svet se vpraša, zakaj da to dela. — Turčija v resnici ni voljna priznati Italiji. Da si ta prilasti Masavo ob Rdečem morji. Za njo pa stoji bojda Francija in kakor se zatrjuje, tudi Rusija. Vrh v vsega pa je nek glavar roparjev, ime mu je Debeb, napadel baši-bozuke italijanske ter je petero italijanskih častnikov ondi ubil. — V Aziji se pripravlja vojska med Tibetčani in Kitajci in je govorica, da tiči Rusija za Tibetčani. — V Braziliji, v južni Ameriki, so odpravili, kakor smo mi že poročali, sužništvo in vlada bi sedaj rada da pride iz Evrope, iz Italije še posebej tje delalcev. No Italija ima tacihi že na izbiranje, toda ljudem se ne ljubi iti tje — umirat. Podnebje je namreč sila nevarno za ljudi iz Evrope.

Za poduk in kratek čas.

Zlatomešnik sv. oče Leon XIII. in slov. rimski romarji.

(Dalje.)

Bilo je v nedeljo. Trebalo je se nekoliko olikati in pomladiti, v spomladi vse hitreje raste in tudi baruse. Brivec je hotel marsikaj iz mene poizvedeti, in moral sem mu odgovarjati, da si mi laščina ravno ne teče. Vendar brivec tega ni dal veljati, marveč me je pohvalil, da govorim „molto bene“, prav dobro. Toda toliko pameti že imam, da sem občutil, da Lahova pohvala ni merila na moj laški jezik, ampak na mojo slovensko mošnjo, da se jej prikupi.

Danes sem meševal v cerkvi sv. Marcela, ki mi je bila najbolj na roke. Na istem mestu so nekda Rimljani imeli zverinjak, v katerem je sv. papež in mučenec Marcel zverino varoval in krmil, ko so ga bili vjeli. Po sv. meši mi dober angelj prinese misel, da imajo Hrvati danes skorej gotovo službo božjo pri sv. Klementu, na grebu slovanskega apostola sv. Cirila. Takoj stopim na ulico in vzdignem kazalec, kar je v Rimu znamenje, da se hočem peljati. Bil sem res srečen. Ko namreč stopim v cerkev sv. Klementa, je ravno škof Strossmayer stopil na leco. Govoril je z mladeniško navdušenostjo in tako lepo, kakor zna samo